

for Sogneraadsmedlemmerne, alligevel har stemt her i Salen for disse Bestemmelser. Ganske vist lægger det ærede Medlem maa-ske — man kunde fristes til at slutte det efter hans egne Udtalelser — ikke ret stor Vægt paa sin Afstemning, men alligevel synes det mig, at det er et Moment, som vi andre ikke helt kunne undlade at tage i Betragtning. Endelig maa man jo huske paa, at naar Sogneraadene i 1870 kunde overkomme dette Arbejde, skulde man dog antage, at de ogsaa i det Aar 1900 og derefter skulde kunne udføre det, eftersom det er vitterligt, at alle Sogneraadene og alle Sogneraadformændene i de 30 Aar, der nu ere gaaede, ere blevne endnu mere dygtige og endnu mere oplærte i kommunale Sager, end de vare den Gang.

Det ærede Medlem for Slagelse (Køedt) var meget højt oppe. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem er til Stede i Dag? Det ærede Medlem bærer os saa sjældent med sin Nærværelse og jeg vilde have glædet mig meget ved at se det ærede Medlem her i Dag. Da jeg ikke har denne Glæde, skal jeg kun røre ved et enkelt Punkt af, hvad det ærede Medlem sagde. Han sagde, at vi ved vore Forslag tilsidesatte Smaaafolds Interesser paa en ufor-svarlig Maade, og dette blev det ærede Medlem ved at fremhæve med meget stærke Ord. Jeg behøver kun at henvise til, at det ærede Medlem for Randers (Knudsen), som det ærede Medlem for Slagelse sikkert vil erkende for at være en Forsvarer for Smaaafolds Interesser, fuldstændig afviste hele den Betragtning, som det ærede Medlem for Slagelse i den Henseende havde gjort gældende. Men jeg tror ikke, at alle de Indvendinger, som det ærede Medlem for Slagelse gjorde, i nogen Maade vare egnede til at paavirke dette høje Ting. Naar det ærede Medlem for Slagelse og andre ærede Medlemmer opholdt sig over de Udtalelser, som jeg ere fremkomne med angaaende Toldloven, skal jeg ikke komme yderligere ind paa disse Udtalelser allerede paa Grund af den fremrykkede Tid. Jeg vil blot henvise til Rigsdagstidenden, hvor det findes, hvad jeg har udtalt, og jeg tror, det vil findes, at det, som jeg har sagt, ikke er en Smule mere, end hvad jeg er fuldstændig berettiget til at anse for at være rigtigt. Men i øvrigt var der, forekommer det mig, i det ærede Medlems Udtalelser ikke noget, der vilde være i Stand til at faa noget Medlem her i Tinget til at tage noget andet Standpunkt til disse Sager, end han ellers vilde. I en Henseende udmærkede dog det ærede Medlem

for Slagelse sig fremfor alle andre ærede Medlemmer, der have haft Ordet mod det foreliggende Lovforslag. Forskellige ærede Medlemmer have haft Indvendinger at gøre paa det ene eller det andet Punkt, den ærede Finansminister ogsaa, men at paavise nogen Fejl i Lovforslaget, det har været forbeholdt det ærede Medlem for Slagelse. Han har fundet en Trykfejl. Jeg tror, at naar en Gang det ærede Medlem for Slagelse gaar ud af denne Forsamling, vil han selv finde, at det Udbytte, som han har haft af sin Virksomhed her i Salen, har været saaledes, at der paa hans politiske Gravsten som hans Hovedbedrift kan skrives: Han fandt en Trykfejl i Skattekommissionens Betænkning.

Finansministeren (Scharling): Den ærede Ordfører begyndte med at udtale, at dersom jeg ikke forleden havde fralagt mig den Hensigt at ville hidse det andet Ting op imod disse Love, saa vilde den Udtalelse, jeg i Dag var fremkommen med, let have fremkaldt den Tro, at jeg nu vilde stræbe at binde Landstinget til at forlange de indirekte Skattelore med som Betingelse for at gaa til en Skattereform. Jeg tror, at denne Misforstaaelse dog maatte have været fjernet ved den Udtalelse, jeg fremkom med forleden, at jeg var enig med Skattekommissionen i, at det næppe vilde kunne nytte i Aar at genoptage Toldloven til Forhandling, og det maa da være klart, at det ikke kan være min Agt at ville opfordre Landstinget til at gøre dette som Betingelse for at gaa til en Skattereform, hvis Gennemførelse jeg selv har udtalt, at jeg anser for ønskelig. I øvrigt skal jeg kun bemærke, idet jeg ikke ønsker at opholde Tinget længere, at der selvfølgelig i den Beregning, jeg anstillede over, hvilket finansielt Resultat Fortsættelsen af den stigende Skala op over 2 pCt. havde, ikke laa den mindste Tilkendegivelse om, at jeg vilde kunne acceptere den stigende Skala, naar den ikke gik højere end til 2 pCt.

Indenrigsministeren (Bramsen): Den ærede Ordfører kom tilbage til de Udtalelser, som fremkom fra ham og fra mig i 1897 ved anden Behandling af de da foreliggende Skattelovforslag, og han sagde, at det var meget gode Forslag, jeg var fremkommet med som Medlem af dette Ting, men de hørte ikke hjemme paa det Forslag, som forelaa. De to Udtalelser, som jeg fremkom med og som jeg ledsagede med et Forslag, af hvis Skæbne jeg gjorde min Stemmeafgivning afhængig, angik Selv-